

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Sabelas

Jeff Pippenger

2025-12-14

Nomer Sabelas

Warta hujan panungtungan téh mangrupa panginget ngeunaan deukeutna panutupan mangsa kasempetan rahmat, bareng jeung panggero pikeun persiapan pribadi. Dua konsép éta digambarkeun dina pasal sapuluh jeung sabelas tina visi Yesaya, sarta éta dipidangkeun dina kontéks warta Daniel sabelas anu dibuka segelna dina taun 1989, jeung sajarahna anu disumputkeun dibuka segelna dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rebu, anu dina éta visi dilambangkeun ku Yesaya jeung putra-putrana. Dua garis éta babarengan ngawakilan hiji panginget pikeun Ahaz, anu ngalambangkeun urang Laodikea anu teu boga “pangarti” kana dua garis internal jeung éksternal ieu anu nyurahan ramalan Alkitab.

Daniél 11:11 jeung Wahyu 11:11 nembongkeun gambaran jero jeung luar anu sarua, kalayan Daniél ngawakilan nu lahiriah sarta Wahyu nu batiniah. Dua “bab jeung ayat” batiniah jeung lahiriah ieu langsung patalina jeung amanat lahiriah jeung batiniah dina bab sapuluh jeung sabelas, sarta kitu kénéh dina Yesaya 11:11.

Yesaya genep nyaéta 9/11 sarta nuduhkeun panyucian jeung pangurapan Yesaya minangka saurang utusan dina 9/11. Ti pasal tujuh satuluyna mangrupa gurat badag tina amanat anu datang dina 9/11. Pasal sapuluh nuduhkeun kalungguhan genep ayat panungtung tina Daniel sabelas, sabab éta téh amanat anu disegelkeun dibuka dina waktu ahir dina taun 1989.

Bab sabelas dina Yesaya ngagambarkeun 9/11 jeung pangurapan Yesaya katut pesenna. Ayat hiji dipatalikeun jeung ayat sapuluh ku “Jessie,” sarta ayat sapuluh nyebut, “And in that day,” sedengkeun ayat sabelas neruskeun ku nyebutkeun, “And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people.”

Poé éta nyaéta taun 1850.

Ti tunggul Isai bakal medal hiji taruk, sarta tina akar-akarna bakal tumuwuh hiji dahan. Jeung Roh PANGERAN bakal cicing dina Anjeunna, nya éta roh hikmat jeung pangarti, roh piwuruk jeung kakawasaan, roh pangaweruh jeung kasieunan ka PANGERAN. Jeung bakal ngajadikeun Anjeunna gancang ngartos dina kasieunan ka PANGERAN; sarta Anjeunna moal ngahakiman nurutkeun kana anu katingali ku panon-Na, atawa mere putusan nurutkeun kana anu kadéngé ku ceuli-Na. Tapi ku kaadilan Anjeunna bakal ngahakiman anu miskin, sarta ku kajujuran bakal mere putusan pikeun anu lemah lembut di bumi; sarta Anjeunna bakal neunggeul bumi ku iteuk tina sungut-Na, jeung ku napas tina biwir-Na Anjeunna bakal maehan anu jahat. Jeung kaadilan bakal jadi beubeur pingping-Na, sarta kasatiaan jadi beubeur cangkeng-Na. Ajag ogé bakal cicing jeung domba, sarta maung tutul bakal ngagolér jeung embé ngora; anak sapi jeung singa ngora jeung sato gendut babarengan; sarta budak leutik

bakal ngaping maranéhna. Jeung sapi bikang jeung biruang bakal bararudak; anak-anakna bakal ngagolér babarengan; sarta singa bakal ngahakan jarami siga sapi jalu. Jeung orok anu keur nyusu bakal ulin dina liang oray tedung, sarta budak anu geus disapih bakal ngasupkeun leungeunna kana sayang oray berbisa. Maranéhna moal nyilakakeun atawa ngancurkeun di sakuliah gunung Kami anu suci; sabab bumi bakal pinuh ku pangaweruh ngeunaan PANGERAN, sakumaha cai nutupan laut.

11:10 Jeung dina poe eta bakal aya hiji akar Isai, anu bakal nangtung jadi panji pikeun bangsa-bangsa; ka dinya bangsa-bangsa kapir bakal neangan: jeung tempat pangreureuhna bakal mulya.

11:11 Sarta bakal kajadian dina poé éta, yén Gusti bakal ngulinkeun deui panangan-Na pikeun kadua kalina, guna mulangkeun sésa umat-Na anu masih kari, ti Asyur, ti Mesir, ti Patros, ti Kus, ti Elam, ti Sinear, ti Hamat, jeung ti pulo-pulo laut.

11:12 Mangka Mantenna baris ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa, sarta bakal ngumpulkeun jalma-jalma buangan ti Israil, jeung ngahijikeun deui anu sumebar ti Yuda ti opat juru bumi.

Sirik deui Éfraim bakal leungit, jeung musuh-musuh Yuda bakal dipaéhan; Éfraim moal sirik deui ka Yuda, jeung Yuda moal deui ngaganggu Éfraim. Tapi maranéhna bakal ngapung nyerbu kana taktak urang Pilisti ka beulah kulon; babarengan maranéhna bakal ngarampas anu di beulah wetan; maranéhna bakal ngalegaan panangan ka Édom jeung Moab; sarta bani Amon bakal nurut ka maranéhna.

Jeung PANGERAN bakal ngabinasakeun tuntas létah laut Mesir; jeung ku angin-Na anu perkasa Mantenna bakal ngagoyangkeun panangan-Na ka walungan éta, sarta bakal neunggeul éta nepi ka jadi tujuh walungan leutik, jeung ngajadikeun jalma-jalma bisa meuntasna kalayan suku garing. Jeung bakal aya jalan raya pikeun sesa umat-Na, anu bakal kari, ti Asyur; sarua saperti anu kajadian ka Israél dina poé nalika maranéhna naék kaluar ti tanah Mesir. Yesaya 11:1–16.

Ayat kahiji nyebutkeun, “Sarta bakal kaluar hiji taruk tina tunggul Isai, jeung hiji Pangkal bakal tumuwuh tina akar-akarna: Jeung Roh PANGERAN bakal cicing dina Anjeunna.” Pedaran anu kawasa ngeunaan Kristus terus dilajengkeun, TAPI ieu pedaran leuwih nerap kana poé-poé panungtungan batan kana jaman Yesaya atawa sanajan kana mangsa Kristus leumpang di antara manusa.

Pangmacaan anu taliti nembongkeun yén ayat hiji nepi ka salapan sakabéhna mangrupikeun ciri-ciri pangidentifikasi Kristus, jeung dina ayat sapuluh disebutkeun, “And there shall come forth a rod.” Teu aya pegatna dina alur pikiran ti ayat hiji nepi ka ayat sapuluh. Ayat sapuluh nyebutkeun, “and in that day,” anu kudu kajadian dina poé anu sarua jeung ayat hiji. Boh ayat sapuluh boh ayat hiji ngidentifikasi “root,” sahingga ngaraketkeun dua ayat éta babak demi babak.

Ayat hiji jeung sapuluh babarengan nyebutkeun, “Jeung bakal kaluar hiji tunggul tina tangkal Isai, sarta hiji dahan bakal tumuwuh tina akar-akarna: Jeung dina poé éta bakal aya hiji akar Isai, anu bakal nangtung jadi panji pikeun bangsa-bangsa; ka dinya bangsa-bangsa kapir bakal neangan:

sarta tempat pangreureuhanana bakal mulya.”

Hiji “rod” mangrupa lambang kakawasaan.

Tuluy anjeunna ngalahirkeun saurang anak lalaki, anu bakal maréntah sakumna bangsa ku iteuk beusi; sarta anakna éta dicandak ka payuneun Allah, jeung ka tahta-Na. Wahyu 12:5.

Hiji “tongkat” téh lambang pamilihan, pamisahan, jeung pamecahan.

Tuluy Musa nyimpen iteuk-iteuk éta di payuneun PANGERAN, di jero Kemah Kasaksian. Isukna deui Musa asup ka jero Kemah Kasaksian; jeung, behold, iteuk Harun pikeun kulawarga Lewi geus mimitian bertunas, ngaluarkeun kuncup-kuncup, mekar jadi kembang, sarta ngahasilkeun buah badam. Tuluy Musa mawa kaluar sakabéh iteuk éta ti payuneun PANGERAN ka sakumna urang Israil; maranéhna ningali, tuluy unggal jelema nyokot iteukna séwang-séwangan. Jeung PANGERAN ngandika ka Musa, “Balikeun deui iteuk Harun ka payuneun Kasaksian, supaya diteundeun jadi tanda ngalawan jalma-jalma anu mbarontak; ku kituna maneh bakal leres-leres ngaleungitkeun gumujeng maranéhna ti Kami, sangkan maranéhna ulah paéh.” Jeung Musa ngalakukeun kitu; sakumaha PANGERAN maréntahkeun ka anjeunna, kitu anu dipigawéna. Bilangan 17:7–11.

Tongkat Harun anu mekar nandakeun hiji “tongkat” dina mangsa hujan ahir, sabab tongkat Harun téh hiji-hijina “tongkat” anu mekar tina tilu welas “tongkat.” Mekarna éta mangrupikeun lambang tina mangsa hujan ahir nalika Allah baris nembongkeun hiji bédana antara dua welas “tongkat” anu barontak, anu ngaku miboga amanat hujan ahir, sakumaha ogé digambarkeun ku panémbong Élia ku seuneu anu nandaan bédana antara nu sajati jeung nu palsu. Hiji “tongkat” ogé mangrupikeun lambang pangukuran jeung pangadilan.

Tuluy dipaparin kaula hiji awi anu siga tongkat; tuluy malaikat éta nangtung bari ngandika, “Hudang, tuluy ukurlah Bait Allah, mezbah, jeung jalma-jalma anu nyembah di jerona.” Wahyu 11:1.

Eta “rod” medal kaluar tina tunggul Jessie, sarta “Jessie” hartina ‘nangtung katingali’ sakumaha waymarks dina nubuat Alkitab. Pharez téh saéstuna “root” tina Jessie, sarta Pharez hartina “hiji palanggaran, ngabobol kaluar atawa ngaburak-barik.” Pharez téh akar atawa awal garis katurunan Jessie. Ku sabab éta, “root of Jessie” mangrupa lambang tina alpha, nyaéta Pharez, jeung omega, nyaéta Jessie, awal jeung ahir. Root of Jessie dimimitian ku hiji paburak-barakan (Pharez) sarta ditungtungan dina hiji waymark ngeunaan saurang lalaki anu nangtung. Dina harti nubuat, lalaki-lalaki anu nangtung nandaan hiji karajaan. Dina Alkitab, Pharez ngamimitian hiji garis katurunan, tanpa patalina jeung silsilah naon waé saméméh anjeunna diwanohkeun, sarta ngaranna hartina hiji pegatna; ku kituna catetan silsilahna jeung ngaranna ngaidéntifikasi Pharez minangka awalna, sahingga Jessie jadi ahirna. Melchizedek ogé mangrupa hiji tokoh Alkitab anu diidéntifikasi minangka teu boga silsilah saméméhna, sakumaha halna Pharez. Root of Pharez ngandung bebeneran yén anjeunna ngawakilan hiji imamat Melchizedek, anu ka anjeunna Abraham mayar perpuluhan.

Ordo Melkisedek teh nyaéta tatanan kaimaman Kristus.

Ka mana Yesus, anu geus asup ka ditu heula pikeun urang, geus dijadikeun Imam Agung salalanggengna nurutkeun tatanan Melkisedek. Ibrani 6:20.

Akar Jessi nyaéta imamat Melkisedek, jeung awalna kudu ngagambarkeun ahirna. Jessi ngawakilan golongan pamungkas tina imamat Melkisedek anu baris nangtung, anu nurutkeun Yesaya jadi panji pikeun bangsa-bangsa.

“Batang tangkal” hartina ‘neukteuk handap (tangkal); tunggul atawa batang tangkal (sanggeus ditebang atawa sakumaha dipelak),’ jeung “batang tangkal” téh tumuwuh kaluar tina hiji karajaan anu geus kaliwatan saperti Nebukadnesar dina Daniel pasal opat. Dina harti nubuat, tangkal téh mangrupa karajaan, jeung lamun hiji karajaan réngsé, éta tangkal geus ditebang.

“Bonggol” dina petikan éta medal tina tunggul—lain tina dahan luhur. Tina hiji karajaan baheula anu dilambangkeun ku tunggul éta, kaluar hiji “tongkat,” lambang kakawasaan, sarta kakawasaan éta gumantung kana naha “tongkat” éta mawa “kuncup jeung kembang” tina amanat hujan panungtungan. Kakawasaan éta asalna tina hiji karajaan saméméhna anu geus ditegor.

“akar” téh “akar Isai,” sarta “tunas” anu medal tina “tunggul” téh medal tina “tunggul” anu akar-akaranana nyaéta akar Isai. Tunas anu ngahasilkeun kakawasaan téh asalna tina tunggul, tapi Cabang asalna tina akar—jeung akar téh panji. Akar téh awal, sarta ahirna téh Cabang.

Kecap “branch” hartina panjaga atawa panandaan jalan. Yesaya maparin béja ka urang yén Sang Branch sumping dina mangsa hukum Minggu.

Jeung dina poé éta tujuh awéwé bakal nyekel ka hiji lalaki, pokna, “Kami rék dahar roti kami sorangan, jeung maké pakean kami sorangan; ngan mugi kami disebut ku ngaran anjeun, sangkan aib kami dileungitkeun.” Dina poé éta, Pangpungna PANGERAN bakal éndah tur mulya, jeung buah bumi bakal hadé pisan tur merenah pikeun maranéhna anu salamet ti Israil. Jeung bakal kajadian, yén manéhna anu kari di Sion, jeung manéhna anu tetep aya di Yerusalem, bakal disebut suci, nyaéta unggal jalma anu kacatet di antara anu hirup di Yerusalem: nalika PANGERAN geus ngumbah jauh kokotor putri-putri Sion, sarta geus nyucikeun getih Yerusalem ti tengahna ku Roh pangadilan, jeung ku Roh kaduruk. Yesaya 4:1–4.

“hiji lalaki” anu dicekel ku tujuh awéwé téh nyaéta paus, anu dina hukum Minggu jadi anu kadalapan anu asalna tina anu tujuh, minangka pamalsuan kana 8 jiwa nu aya dina bahtera. Dina hukum Minggu, “dina poe eta” “cabang PANGERAN bakal endah tur mulya” “nalika PANGERAN geus ngumbah jauh rereged putri-putri Sion, sarta geus ngabersihan getih Yerusalem ti tengah-tengahna ku roh pangadilan, jeung ku roh ngaduruk.” Pangberesihan ku roh pangadilan jeung ngaduruk éta dilaksanakeun ku Utusan Perjanggihan dina Malakhi tilu dina hukum Minggu. “cabang nu endah” téh nyaéta saratus opat puluh opat rébu anu datang lain tina tunggul, tapi tina akar Isai, nyaéta panji éta.

Kakawasaan maranéhna digambarkeun ku iteuk anu kaluar tina hiji dahan tina karajaan anu geus rubuh. Karajaan Filadelfia rubuh ti taun 1856 nepi ka 1863, jeung kakawasaan anu ditegakkan dina karajaan anu geus rubuh éta ditegakkan deui dina hukum Minggu. Nalika dahan anu jadi panji éta

diangkat ka luhur, gerakan Laodikea tina saratus opat puluh opat rébu ngalih jadi gerakan Filadelfia tina saratus opat puluh opat rébu. Dina waktu éta kakawasaan atawa iteuk anu asalna tina karajaan Millerite atawa Filadelfia digambarkeun ku hiji konci anu dipasrahkeun ka Eliakim dina Yesaya 22:22.

Jeung konci imah Daud ku Kami rek ditumpangkeun kana taktakna; ku kituna manéhna baris muka, sarta moal aya anu nutup; sarta manéhna baris nutup, sarta moal aya anu muka. Yesaya 22:22.

Ayat ieu nandaan tanggal 22 Oktober 1844 sarta netelakeun yén Eliakim nampi hiji “konci.” Dina dua ayat saméméhna, kawenangan Laodikea dicabut ti Shebna sarta dipasrahkeun ka Eliakim. Dina mangsa hukum Minggu, kawenangan anu baheula dipasihkeun ka umat perjangjian anu kapilih dicabut ti karajaan Adventisme Poé Katujuh Laodikea sarta dipasrahkeun ka karajaan gerakan Filadelfia anu saratus opat puluh opat rébu—nya éta karajaan kamulyaan.

Saur-Na ngandika ka maranehna, “Tapi ceuk maraneh, saha Kami teh?” Simon Petrus ngawaler, saurna, “Gusti teh Kristus, Putra Allah anu hirup.” Tuluy Yesus ngawaler ka anjeunna, “Bagja maneh, Simon Barjona, sabab lain daging jeung getih anu nganyatakeun ieu ka maneh, tapi Rama Kami anu aya di sawarga. Jeung Kami ogé ngabejaan ka maneh, yen maneh teh Petrus, sarta di luhur ieu batu karang Kami baris ngadegkeun jamaah Kami; jeung panto-panto naraka moal bisa ngungkulan eta. Jeung Kami baris maparin ka maneh konci-konci Karajaan Sawarga; jeung naon bae anu ku maneh ditalian di bumi bakal katalian di sawarga; jeung naon bae anu ku maneh dileupaskeun di bumi bakal kateuleupaskeun di sawarga.” Mateus 16:16–19.

Tongkat kakawasaan, anu dipidangkeun minangka konci anu dipaparinkeun ka Petrus, diteundeun dina taktak Eliakim dina Yesaya 22:22. Petrus ngawakilan dahan tina saratus opat puluh opat rébu anu asup kana perjangjian jeung Kristus pas saméméh hukum Minggu. Dina éta petikan, Petrus aya di Kaisarea Filipi, nyaéta Panium dina ayat tilu welas nepi ka lima welas tina Daniel sabelas. Ngaranna dirobah, ngawakilan hiji hubungan perjangjian, jeung ngaran Petrus, lamun ditilik ku cara ngalikeun posisi angka unggal hurupna, sarua jeung 144.000. Kakawasaan éta, atawa tongkat, atawa konci anu diteundeun ka Eliakim nalika Sebna dialungkeun ka hiji tegalan kawas bal, nyaéta “tongkat” anu kaluar tina tunggul Adventisme Millerit Filadelfian anu ditegor ti taun 1856 nepi ka 1863.

Petrus keur nampa kakawasaan umat perjangjian Allah dina waktu misahna gandum jeung jukut lalang, sabab gandum téh kudu diangkat jadi kurban roti ombak Pentakosta. Jukut lalang heula anu dipisahkeun, sakumaha digambarkeun ku ragi dina roti ombak Pentakosta anu dipiceun ngaliwatan prosés dipanggang. Kakawasaan iteuk atawa konci asalna tina tunggul hiji karajaan anu geus ragrag, jeung dahan anu jadi panji asalna tina akar Isai sarta mangrupa akar Isai, sabab Yesus ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara. Akar téh awalna, jeung dahan téh ahirna. Ieu panerapan nubuat moal kaharti ku urang Yahudi anu resep ngabandungan dina jaman Kristus atawa ayeuna, sabab ieu téh prinsip utama tina métodologi hujan panungtungan, sarta ieu ogé digambarkeun minangka konci imah Daud. Konci éta muka panto ka imah Daud anu geus katutup. Konci éta muka panto ka tempat suci sawarga, nyaéta imah Daud. Alfa tanggal 22 Oktober 1844

kaulang deui dina omega hukum Minggu.

Daud, putra Isai, nyathet hiji tatarucingan anu nandaan ahir tina sagala sawala salajengna jeung urang Yahudi anu sok padungdeng dina jaman Kristus, ku kituna nandaan ahir kasaksian-Na ka urang Yahudi.

Jabur Daud. PANGERAN ngandika ka Gusti abdi, “Calik maneh di sisi katuhu Kami, nepi ka Kami ngajadikeun musuh-musuh maneh tumpakan suku maneh.” PANGERAN bakal ngutus tongkat kakawasaan maneh ti Sion: parentahkeun di tengah musuh-musuh maneh. Rahayat maneh bakal daék dina poe kakawasaan maneh, dina kaéndahan kasucian ti jero kandungan isuk-isuk: maneh miboga embun nonoman maneh. PANGERAN geus sumpah, sarta moal ngarobah pikiran-Na, “Maneh imam salalawasna nurutkeun kana tatanan Melkisedek.” Jabur 110:1–4.

Palmoni nangtukeun pikeun nempatkeun ieu petikan dina Jabur 110, anu tangtu waé mangrupa angka séjén dina dunya matématika anu dipikawanoh minangka angka anu istimewa. Satengah tina “220” jeung sapuluh kali “11” bakal nuntun hiji jiwa pikeun ngarepkeun yén angka “110” nyangking hiji harti anu penting, sarta mémang kitu—sakumaha ogé petikan éta sorangan. Ieu téh hiji pupujian Daud, sarta Daud téh lambang tina saratus opat puluh opat rébu, ku kituna ieu téh hiji ayat tina pupujian kebon anggur, nyaéta pupujian Musa jeung Anak Domba. Ieu nétélakeun iraha para panggarap kebon anggur anu baheula diliwatan, sarta kebon anggur éta dipasrahkeun ka saratus opat puluh opat rébu. Nalika éta kajadian, éta téh “poé kakawasaan-Mantenan” anu saajar jeung kakawasaan Pentakosta dina puncak usum Pentakosta.

Umat Allah bakal “daék” dina poé maranéhna kaluar ti “rahim isuk-isuk,” kalayan “ibun nonoman maneh.” Kalahiran anyar téh hiji gambaran ngeunaan pertobatan jeung kahirupan. Sarébu opat puluh opat rébu dicandak tina rahim dina Juli 2023, sarta maranéhna dilahirkeun kalayan ibun nonoman maranéhna, sabab maranéhna dilahirkeun kana amanat ceurik Tengah Peuting, anu ogé kajadian ka kaum Millerite dina awalna, atawa dina mangsa “nonoman” maranéhna. Éta ibun anu sarua, sabab éta mangrupa pangulangan sajarah alfa di jero sajarah omega. Dina “poé” ‘pangberdayaan’ maranéhna, nalika Shebna dihalau “ti” “kalungguhan”-na, jeung “ti” “kaayaan”-na sarta ditarik “ka handap,” Eliakim, sarébu opat puluh opat rébu dijadikeun imam-imam omega, sabab maranéhna dijadikeun nurutkeun tatanan Melkisedek, sabab sarébu opat puluh opat rébu moal ngarasakeun pati, atawa saperti Melkisedek maranéhna téh imam salamina.

Dina “poé kakawasaan-Na” Pangeran bakal ngutus “iteuk kakawasaan-Na ti Sion.” Kawenangan karajaan-karajaan-Na, boh rahmat (justification) boh kamulyaan (sanctification), geus dipasrahkeun ka jalma-jalma anu ngagem makuta kamulyaan-Na, sabab maranéhna ngawakilan karajaan-Na. Maranéhna diutus ti Sion, sabab harti Sion ngagambarkeun panji tina saratus opat puluh opat rébu.

Barang urang Parisi keur karumpul, Yesus nanya ka maranéhna, saur-Na, “Naon pamadegan maranéh ngeunaan Kristus? Putra saha Anjeunna?” Maranéhna ngawalon ka Anjeunna, “Putra Daud.”

Mangka saur-Na ka maranéhna, “Kumaha atuh Daud ku Roh nyebut Anjeunna Gusti, pokna, ‘PANGERAN ngandika ka Gusti abdi: Diuklah di beulah katuhu Kami, nepi ka Kami ngajadikeun musuh-musuh Anjeun jadi tumpakan suku Anjeun.’ Upama Daud nyebut Anjeunna Gusti, kumaha bisa Anjeunna jadi putrana?”

Jeung taya saurang ogé anu sanggup ngawaler ka Anjeunna sanajan sakecap; kitu deui ti poé harita teu aya deui anu wani nanyakeun patalékan ka Anjeunna. Mateus 24:41–46.

Hubungan nubuat Daud sareng Kristus dina istilah alfa sareng omega—mimiti sareng tungtung—nyaéta aturan utami tina metodologi “garis kana garis”, sareng aturan éta teu bisa kahartos ku urang Yahudi anu resep ngabantah, sarua waé jeung hiji Adventist Poé Katujuh Laodikea teu bisa ngartos yén sajarah kaum Millerit dina mangsa amanat Seruan Tengah Peuting téh mangrupa tempat embun ti sawarga dicurahkeun dina mangsa nonoman Adventisme. “Embun” nonoman maneh aya kana saratus opat puluh opat rébu, sareng éta mimiti ngembun dina 9/11, sareng hukum Minggu nyaéta “poé kakawasaan,” nalika anu sesa diurapan jadi imam nurutkeun tatanan Melkisedek.

Tina tunggul Adventisme Poé Katujuh Laodikea (gareja nu masih berjuang) medal dahan éta (gareja nu meunang kameunangan), ari tina akar Isai, saratus opat puluh opat rébu téh—nya éta dahan buah kamulyaan nu diangkat jadi kurban ombak dina poé kakawasaan-Na.

Urang baris neraskeun ieu pamikiran dina artikel salajengna.

“Siloka Hiji Kabijaksanaan téh ceurik di luar; di jalan-jalan manéhna ngaluarkeun sorana. Manéhna ngagero di tempat-tempat pangriweuhna, di lawang-lawang gapura, di jero kota manéhna ngucapkeun kecap-kecapna, pokna, Sakumaha lilana, eh maranéh anu polos, bakal mikaresep kana kapolosan? Jeung para panyindiran mikaresep kana panyindiran maranéhna, sarta jalma-jalma bodo ngabencian kana pangaweruh? Baliklah ku lantaran teguran abdi; tingali, abdi baris ngucurkeun roh abdi ka maranéh, abdi baris ngawartosan kecap-kecap abdi ka maranéh. Ku sabab abdi geus nyaur, tapi maranéh nolak; abdi geus ngulinkeun panangan abdi, tapi teu aya nu malire; malah maranéh ngantepkeun sagala piwejang abdi, sarta henteu daék kana teguran abdi: ku kituna abdi ogé bakal seuri dina mangsa kasangsaraan maranéh; abdi bakal ngahina nalika kasieun maranéh datang; nalika kasieun maranéh datang kawas karuksakan, jeung kabinasaan maranéh sumping kawas angin puyuh; nalika kasusah jeung kanyeri nimpa maranéh. Harita maranéhna bakal nyebut ka abdi, tapi abdi moal ngawalon; maranéhna bakal néangan abdi isuk-isuk, tapi moal manggihan abdi: ku sabab maranéhna ngabencian pangaweruh, sarta henteu milih kasieun ka PANGERAN: maranéhna henteu daék kana piwejang abdi; maranéhna ngahina sagala teguran abdi. Ku sabab kitu maranéhna bakal ngahakan buah tina jalan maranéhna sorangan, sarta bakal dipaparin kacukupan ku reka daya maranéhna sorangan. Sabab murtadna jalma-jalma polos bakal maéhan maranéhna, sarta kasenangan jalma-jalma bodo bakal ngabinasakeun maranéhna. Tapi sing saha anu ngadéngékeun abdi bakal cicing kalayan aman, sarta bakal tengtrem tina kasieun kana kajahatan.” □□Siloka□ □1□:□20□-□33□ □KJV□

“1 April 1850 Ka ‘Domba Leutik.’

“Sadérék-sadérék anu dipikanyaah.—Gusti masihan ka abdi hiji tétéla dina tanggal 26 Januari, anu badé ku abdi dicaritakeun. Abdi ningali yén sawatara umat Allah téh lalawora jeung teu hudang-hudang; maranéhna kakara satengah hudang, sarta henteu ngarasakeun jaman anu ayeuna keur urang hirupan; sarta yén ‘jalma’ anu mawa ‘sikat kokotor’ geus asup, jeung yén sawatara aya dina kaayaan bahaya kabawa kasapu. Abdi nyuhunkeun ka Isa supaya nyalametkeun maranéhna, supaya ngantepkeun maranéhna heula sawatara waktu deui, sarta ngantep maranéhna ningali bahaya maranéhna anu pikareueuseun, sangkan maranéhna tiasa sasadiaan saméméh jadi kasép salalanggengna. Malaikat nyarios, ‘Karuksakan keur datang kawas angin puyuh anu pohara gedéna.’ Abdi nyuhunkeun ka malaikat supaya welas asih sarta nyalametkeun jalma-jalma anu nyaah ka dunya ieu, anu kabeungkeut ku milik banda maranéhna, sarta henteu daék miceun kantétan kana éta, jeung ngurbankeun éta supaya nyepetkeun para utusan dina lalampahan maranéhna pikeun ngadaharkeun domba-domba anu lapar, anu keur binasa ku lantaran kakurangan kadaharan rohani.”

“Basa kuring nenjo jiwa-jiwa malarat nu paéh ku sabab kakurangan bebeneran keur mangsa ayeuna, sarta sawatara jalma nu ngaku percaya kana bebeneran téh ngantep maranéhna paéh ku cara nahan sarana-sarana nu diperlukeun pikeun neruskeun pagawean Allah, éta paningal kacida nyerina, sarta kuring nyuhunkeun ka malaikat supaya éta dipiceun ti hareupeun kuring. Kuring ningali yén nalika pihakan Allah nungtut sabagian tina harta banda maranéhna, saperti lalaki ngora anu datang ka Yesus, [Matthew 19:16–22.] maranéhna indit kalayan sedih; sarta yén engké geura, balahi nu ngabahe bakal ngalangkung sarta nyapu sagala kagungan maranéhna nepi ka béak, sarta harita geus kasép pikeun ngurbankeun banda dunya, jeung ngumpulkeun harta di sawarga.

“Saterusna kuring ningali Jurusalamet anu mulya, éndah tur dipikanyaah, yén Anjeunna ninggalkeun alam kamulyaan, teras sumping ka dunya ieu anu poék jeung nyorangan, pikeun maparin nyawa-Na anu mulya sarta pupus, anu adil pikeun anu teu adil. Anjeunna nanggung pangolok-olokan jeung cambukan anu kejem, sarta ngagem makuta cucuk anu dianyam, jeung ngesang tetes-tetes getih anu gedé di kebon; bari beban dosa sakuliah dunya aya di luhur Anjeunna. Malaikat naros, ‘Keur naon?’ O, kuring ningali jeung terang yén éta téh pikeun urang; ku sabab dosa urang Anjeunna sangsara sagala ieu, supaya ku getih-Na anu mulya Anjeunna tiasa nebus urang ka Allah.

“Teras deui dipintonkeun ka kuring jalma-jalma anu henteu daék ngorbankeun banda dunya ieu pikeun nyalametkeun jiwa-jiwa anu keur binasa, ku ngirimkeun bebeneran ka maranéhna, padahal Isa nangtung di payuneun Rama, nyuhunkeun getih-Na, kasangsaraan-Na, jeung pupusna-Na pikeun maranéhna; sarta nalika utusan-utusan Allah keur ngantosan, siap mawa ka maranéhna bebeneran anu nyalametkeun, supaya maranéhna bisa diségél ku segel Allah anu hirup. Beurat pisan pikeun sabagian jalma anu ngaku percaya kana bebeneran kiwari, nepi ka ngalakukeun hal anu sakitu sacutikna ogé, nyaéta maparin ka para utusan éta artos kagungan Allah sorangan, anu ku Anjeunna dipinjamkeun ka maranéhna pikeun dipiwarang jadi pangaturna.”

“Teras Yesus nu keur sangsara, pangorbanan-Na jeung kanyaah-Na anu kacida jerona, nepi ka maparin nyawa-Na pikeun maranéhna, deui dipintonkeun ka kuring; sarta tuluy dipintonkeun

ogé kahirupan jalma-jalma anu ngaku jadi pangiring-Na, anu miboga banda dunya ieu, jeung nganggap nulungan kana karya kasalametan téh minangka hal anu kacida gedéna. Malaikat ngadawuh, ‘Naha jalma-jalma saperti kitu bisa asup ka sawarga?’ Malaikat séjén ngawaler, ‘Henteu, moal pisan, moal pisan, moal pisan. Jalma-jalma anu teu boga perhatian kana karya Allah di bumi, moal kungsi bisa nyanyikeun lagu kanyaah panebusan di luhur.’”

“Kuring ningali yén pagawean gancang anu keur dipigawe ku Allah di bumi bakal geura dipondokkeun dina kabeneran, sarta para utusan anu satata kudu buru-buru neraskeun lalampahan maranéhna pikeun néangan domba-domba anu paburencay. Hiji malaikat ngandika, ‘Naha sakabéhna utusan? Henteu, henteu, utusan-utusan Allah miboga hiji amanat.’”

“Kuring ningali yén pagawean Allah geus kahalangan sarta kakeunaan kahinaan ku sawatara jalma anu ngumbara bari henteu mawa talatah ti Allah. Jalma-jalma nu saperti kitu bakal kudu maparin tanggung jawab ka Allah pikeun unggal dolar anu geus dipakéna pikeun ngumbara ka tempat-tempat anu sabenerna lain kawajiban maranéhna pikeun didatangan; sabab éta artos téh bisa waé dipaké pikeun ngadukung pagawean Allah, jeung ku lantaran kakurangan éta, jiwa-jiwa geus kalaparan sarta paéh ku sabab teu meunang dahareun rohani, anu saenyana bisa dipasihkeun ka maranéhna ku utusan-utusan Allah anu dipanggil sarta dipilih, upama maranéhna miboga sarana.”

“Guncangan anu kuat geus dimimitian, sarta baris terus lumangsung, sarta sakabéh jalma anu teu daék nyekel pageuh sarta nangtung teges teu ngéléhkeun demi bebeneran, sarta ngurbankeun diri pikeun Allah jeung perkara-Na, bakal kaguncangkeun ka luar. Malaikat nyarios, ‘Naha maranéh nyangka aya nu bakal dipaksa pikeun ngurbankeun? Henteu, henteu. Ieu kudu jadi kurban kersa bébas. Bakal merlukeun sakabéhna pikeun meuli éta huma.’—Kuring sasambat ka Allah supaya nyalametkeun umat-Na, sabagian ti antarana aya anu keur leuleus jeung paéh.

“Kuring ningali yén jalma-jalma anu miboga kakuatan pikeun digawé ku leungeunna, sarta nulungan nyangga éta pagawean, sarua tanggung jawabna kana éta kakuatan, sakumaha batur tanggung jawab kana harta bandana.

“Geus kuring ningali yén pangadilan-pangadilan Allah Nu Maha Kawasa téh geura-giru bakal sumping. Kuring nyuhunkeun ka éta malaikat sangkan nyarita ku basa manéhna ka jalma-jalma. Pokna, ‘Sagala guludug jeung kilat ti Gunung Sinai moal ngagerakkeun jalma-jalma anu teu daék digerakkeun ku bebeneran anu écés tina pangandika Allah; kitu deui, talatah hiji malaikat moal ngahudangkeun maranéhna.’” Review and Herald, 1 April 1850.